

© Traducerea și permisiunea pentru republicare au fost oferite de către Teodor Papuc în scopul includerii sale în baza de date HUDOC a Curții.

© The present text and the authorisation to republish it were granted by Teodor Papuc for the purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.

© La traduction et l'autorisation de republier ont été accordées par Teodor Papuc à son inclusion dans la base de données HUDOC de la Cour.

***Camelia Bogdan v. România* - [36889/18](#)**

Hotărârea din 20.10.2020 [Secția a IV-a]

Articolul 6

Proceduri disciplinare

Articolul 6-1

Accesul la un tribunal

Imposibilitatea unei judecătore de a contesta suspendarea ei automată din funcție, cu încetarea plății salariului, pe perioada soluționării recursului ei împotriva excluderii din magistratură: *încălcare*

În fapt – Reclamanta este judecătore. În februarie 2017, Consiliul Superior al Magistraturii (CSM) i-a impus o sancțiune sub forma excluderii din magistratură. În martie 2017, aceasta a formulat un recurs împotriva deciziei. CSM a dispus imediat suspendarea ei (care presupunea încetarea plății drepturilor salariale) cu efect imediat.

În decembrie 2017, Înalta Curte de Casație și Justiție a admis în parte recursul reclamantei, dispunând transferul ei, nu excluderea din magistratură. În iunie 2018, ea și-a primit salariul cu efect retroactiv, pentru perioada suspendării sale din funcție.

În drept – Articolul 6 § 1

(i) *Aplicabilitate* – Suspendarea din funcție a judecătorului care a formulat un recurs împotriva unei decizii disciplinare care îl excludea din magistratură era prevăzută de legislația națională (articolul 65¹ § 2 din Legea nr. 303/2004). Era o măsură provizorie cu efect *ex lege* din data exercitării dreptului la recurs până la încheierea procedurilor judiciare.

Făcând trimitere la criteriile stabilite în hotărârea sa *Vilho Eskelinen și alții v. Finlanda* [MC] (63235/00, 19 aprilie 2007, [Nota informativă 96](#)) și aplicabilă tuturor tipurilor de litigii care îi vizează pe judecători (*Baka v. Ungaria* [MC], [20261/12](#), 23 iunie 2016, [Nota informativă 197](#)), și notând că măsura provizorie în discuție a fost adoptată în contextul procedurilor disciplinare principale (*Micallef v. Malta* [MC], [17056/06](#), 15 octombrie 2009, [Nota informativă 123](#)), Curtea a reținut că garanțiile articolului 6 era aplicabile și în cazul suspendării în discuție.

(ii) *Fondul cauzei* – În baza legislației naționale în vigoare la acea dată – care a fost amendată ulterior - nu exista, aparent, niciun remediu pentru reclamantă, în vederea contestării suspendării sale.

Presupusa existență a unei practici judiciare naționale care i-ar fi permis reclamantei să obțină, cu toate acestea, un control efectiv al măsurii de către tribunale nu a fost confirmat printr-un exemplu din cauzele anterioare citate de Guvern.

Din contră, într-un exemplu de hotărâre anterioară prezentată de reclamantă, analiza efectuată de Înalta Curte părea să se fi limitat la un control al legalității, fără ca aceasta să examineze necesitatea sau proporționalitatea suspendării din funcție.

Astfel, nici legislația națională, nici practica națională de la acea dată nu prevedeau că măsurile de acest tip pot fi verificate de un tribunal. Mai mult, faptul că deciziile de suspendare adoptate la cererea inspectorilor judiciari nu era verificată de tribunale a fost confirmată și criticată de Curtea Constituțională.

Prin urmare, reclamanta a fost privată de accesul la un tribunal (ordinar sau de alt tip) în legătură cu suspendarea ei din funcție de către CSM, o măsură care nu i-a permis să-și îndeplinească sarcinile de judecător aproximativ nouă luni și să-și primească salariul.

Guvernul nu a prezentat vreun argument convingător care să justifice această lipsă de protecție judiciară. Simplul fapt că suspendarea reclamantei din funcție a fost o consecință a exercitării de către aceasta a dreptului la recurs nu a echivalat cu o justificare suficientă.

Prin urmare, fost afectată esența dreptului de acces la un tribunal.

Concluzie: încălcare (șase voturi la unu).

Articolul 41: 6,000 EUR în privința prejudiciului moral suferit; capătul de cerere privind prejudiciul material – respins.

(Vezi și *Paluda v. Slovacia*, [33392/12](#), 23 mai 2017, [Nota informativă 207](#))